

آتش سوزی در یک کارخانه پتروشیمی در حيفا

منابع خبری از وقوع آتش سوزی در یک کارخانه پتروشیمی در مجتمع پالایشگاهی شهر حيفا در فلسطين اشغالی خبر دادند. به گزارش سایت صهیونیستی واکام، آتش سوزی در کارخانه تولید «الفین» کارمل در منطقه مجتمع پالایشگاهی شهر حيفا در فلسطين اشغالی روی داد. کارمل تنها شرکت تولیدکننده مواد پتروشیمی است که به عنوان مواد خام صنایع پلاستیک مورد استفاده قرار می گیرد.

شبهه ۱۱ تلویزیون رژیم صهیونیستی نیز محل آتش سوزی را مجتمع پالایشگاهی «پاران» در حيفا اعلام کرد. این رسانه عبری مدعی شد که آتش سوزی به علت نقص فنی در یک ترانسفورماتور برق به وقوع پیوسته و به کسی آسیب نرسیده است. براساس این گزارش، تیم های آتش نشانی برای خاموش کردن آتش به محل اعزام شدند و این آتش سوزی تلفاتی در بر نداشته است.

مناطق مختلف فلسطين اشغالی به ویژه در طول ماه های اخير شاهد موارد متعدد آتش سوزی، هک سیستم های زیرساختی ازجمله سیستم های شهری، حمل ونقل، برق، مخابراتی، تاسیسات نظامی و امنیتی بوده است. حدود ۱۰ روز قبل، مجموعه هکری به نام «جادوی سیاه» پایگاه های اینترنتی متعددی را در اسرائیل هک و صفحات اصلی این سایت ها را از دسترس خارج کرد و به دلیل توقف سرور مرکزی قطارهای اسرائیل، حرکت تمامی قطاها برای چند ساعت به حالت تعلیق درآمد. در اوایل آذر نیز صهیونیست ها شاهد انفجارها و آتش سوزی های بی دریبی در مناطق مختلف بودند.

در دوم آذر، دو انفجار بزرگ بخش هایی از غرب بیت المقدس را لرزاند که باعث توقف کلیه خطوط حمل و نقل عمومی ازجمله اتوبوس ها در شهر قدس شد. یک روز قبل از آن نیز یک واحد صنعتی در شهر کریات ملاخی، دچار آتش سوزی گسترده ای شد و پس از بررسی ها مشخص گردید که این آتش سوزی مربوط به شرکت داروسازی CTS رژیم صهیونیستی است که در حوزه صنایع پزشکی و دارویی فعالیت گسترده داخلی و بین المللی دارد. همان روز سلسله انفجارهای عجیب در مناطق اشغالی فلسطين حتی تا بیخ گوش امنیتی ترین مناطق این رژیم نیز رسید و آتش سوزی در نزدیکی ویلای خانوادگی بنیامین نتانیاهو در شهر قیصریه، چندین ایستگاه آتش نشانی را رهسپار این منطقه کرد.

روز قبل از آن یعنی سی ام آبان و در ادامه سلسله رخدادهای غیرمنتظره در سرزمین های اشغالی، منابع خبری از قطع کامل برق در شهرهای حيفا، کارمل و مناطق اطراف آن خبر دادند و شرکت برق رژیم صهیونیستی با انتشار بیانیه ای مدعی شد که قطع گسترده برق در شهرهای حيفا، تیرات کارمل و شهرک مجیدیم در نتیجه نقص در سامانه های صنعتی و انتقال ولتاژ بالای برق رخ داده است.

به روز قبل از آن نیز همزمان با صدای انفجار مهیب و قطع برق، ساکنان استان های تل آویو و حيفا در سرزمین های اشغالی از منازل خود خارج شدند و پس از مدتی ادعا شد که صدای انفجار صرفا شکستن دیوار صوتی توسط جنگنده ها در یک رزمایش نظامی بوده است.

اینها تنها مواردی از حوادث این چینی است که در ایام اخیر در سرزمین های اشغالی رخ داده و صهیونیست ها هر بار تلاش کرده اند به نوعی آنها را بپوشانند.

نخست وزیر کره جنوبی در پیامی هشدارگونه اعلام کرد دولت به شدت با اعتصاب اتحادیه کامیون داران این کشور برخورد خواهدکرد؛ چراکه این اعتصابات سراسری باعث اختلال در شبکه عرضه و تقاضا و ضربه زدن به صنایع کلیدی شده و شرایط را برای کشور سخت کرده است.

به گزارش ایرنا و به نقل از خبرگزاری یونهاپ، هان دوک سو، نخست وزیر کره جنوبی در حالی که اعتصابات سراسری

هشدار نخست وزیر کره جنوبی به اعتصاب کنندگان

کامیون داران این کشور وارد روز سیزدهم خود شده است، اعلام کرد دولت قاطعانه و براساس قانون و اصول قانونی و بدون مصالحه غیرقانونی درباره این موضوع وارد عمل می شود و اقدام می کند.

وی همچنین از کامیون دارانی که اعتصاب کرده اند درخواست کرد به سرعت به کار برگردند و افزود: «خشونت و اقدامات غیرقانونی در هر شرایطی غیرقابل قبول است.»

وضعیت زنان در غرب اسفبار است

هزاران فرسنگ تادموکراسی

تتظلم و صدور قطعنامه های حقوق بشری غرب علیه ایران، تبدیل به یک رویکرد و روند رفتاری نغزنا از سوی ناقضین اصلی حقوق بشر در نظام بین الملل شده است. این قطعنامه ها و بیانیه ها در حالی از سوی نهادهای ظاهرا حقوق بشری صادر می شود که رویکرد چندگانه و آژاردهنده این بازیگران در عرصه حقوق بشر، حتی از سوی شهروندان این کشورها نیز مورد انتقاد قرار گرفته است. امروز بازیگرانی علیه ایران دست به صدور قطعنامه های حقوق بشری می زنند که رد پای شان در ریخته شدن خون میلیون ها انسان بی گناه در زمان حال و گذشته مشهود است. همان بازیگرانی که بابت خروج عربستان سعودی، قاتل هزاران کودک و نوزاد یمنی از لیست ناقضین حقوق کودک سازمان ملل متحد هنوز توضیحی نداده اند و با بن سلمان، ولیعهد سعودی ها بر سر لاپوشانی پرونده مئله کردن جمال خاشقچی وارد معامله شده اند.

ژرمن ها پاسخگویانند

قطعنامه غیرحقوقی و ناعادلانه پیشنهادی آلمان و ایسلند برای تشکیل کمیته حقیقت یاب درخصوص اعتراضات ایران یا ۲۵ رای مثبت، ۱۶ ممتنع و شش منفی رای آورد. پاکستان، ونزوئلا، ارمنستان چین، کوبا و اریتره شش کشوری بودند که به این قطعنامه رای منفی دادند. بدیهی است که جمهوری اسلامی ایران هرگز زیر بار مکانیسم پیشنهادی سازمان ملل متحد و کمیته حقوق بشر آن در این خصوص نخواهد رفت. پیش از رای گیری متمم پیشنهادی چین برای اصلاح متن قطعنامه رای نیاورده بود. کلیدواژه گنجانده شده در این قطعنامه و حتی بیانیه پارلمان اروپا درخصوص قطع روابط پارلمانی با تهران «حقوق زنان» بوده است. به عبارت بهتر، پارلمان اروپا به بهانه واهی نقض حقوق زنان در ایران، تصمیم به قطع روابط مستقیم خود با ایران گرفته است. «حقوق زنان» کلیدواژه ای است که این روزها بیش از پیش

از سوی نهاد های وابسته به امپریالیسم نوین مورد استناد قرار می گیرد.

در این منظومه تکراری، کشورهای مخالف آمریکا و اروپا نسبت به نقض حقوق زنان متهم شده و در مقابل، کشورهای غربی حکم سردمداران و مدعیان آزادی زنان را پیدا می کنند. این دور باطل در حالی به صورت مداوم تکرار می شود که آمارها و ارقام قابل تامل منتشرشده از سوی نهادهای رسمی (که اتفاقا کمتر در رسانه های غربی انعکاس پیدا می کند) بیانگر فاجعه ای است که در حوزه حقوق زنان در غرب رقم خورده و روزبه روز بر عمق و ابعاد آن افزوده می شود. یکی از این گزارش ها به تازگی منتشر شده و حیرت جهانیان را نسبت به آنچه زیر پوست آمریکا و اروپا می گذرد برانگیخته است.

زنانی که قتل آنها سانسور می شود

در مقر اتحادیه اروپا (کشور بلژیک) نیز ماجرا به همین اندازه فضاحت بار

هزاران راننده کامیون در کره جنوبی اعتصابات را برای تقاضای تمدید ضمانت نرخ دستمزد حداقلی سیستم حمل و نقل، از دو هفته گذشته آغاز کردند. اوایل هفته جاری یون سوک یول، رئیس جمهور این کشور دستور اجرایی بازگشت کامیون داران بخش سیمان به کار را صادر کرد. وی همچنین به مقامات دولت دستور داد دستور ثانویه برای کامیون داران در بخش سوخت و صنایع فولاد آماده کنند.

فاجعه ناتمام در فرانسه

براساس گزارش های رسمی که اتفاقا به صورت نیمه محرمانه توسط دو نهاد داخلی سازمان ملل متحد منتشر شده است در سال ۲۰۲۱ از هر ۱ زن چهار نفر به عمد کشته شده اند اما اطلاعات کافی برای توصیف این عمل به عنوان «کشتار زنان» وجود ندارد. این مشکل به ویژه در مورد قتل هایی که در فضای عمومی انجام می شود بسیار حاد است. همه گیری کووید ۱۹ در سال ۲۰۲۰ و دوره های محدودیت های کرونایی کمکی به این مشکل نکردند. طبق این مطالعه، در آمریکای شمالی و تا حدودی در اروپای غربی و جنوبی این محدودیت ها با افزایش قابل توجه قتل های جنسیتی در فضای خصوصی همزمان شده است. در فرانسه بین سال های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱، کشتار زنان ۲۰ درصد افزایش یافته است. ۱۲۲ زن توسط همسر، همسر سابق یا یکی از اعضای خانواده خودکشته شدند. در میان این قربانیان، نزدیک به ۳۲ درصد زنان پیش از این، از خشونت خانگی رنج برده بودند. ۶۴ درصد آنها این خشونت ها را به مجریان قانون گزارش کرده بودند. از این تعداد ۸۴ درصد نیز شکایت کرده بودند. این اتفاقات در کشوری رخ داده است که امانوئل مکرون، رئیس جمهور آن در دیدار با مسیح علینژاد و دیگر قمقمینست های ضد انقلاب، حمایت و قیحانه خود را از آنچه «انقلاب زنانه» در ایران می خواند ابراز می کند.

سرزمین ژرمن ها یا قتلگاه زن ها

نکته مهم دیگر به نقض سیستماتیک و گسترده حقوق بشر از سوی آلمان بازمی گردد که قطعنامه اخیر ضد حقوق بشری را علیه جمهوری اسلامی ایران تنظیم و در سازمان ملل متحد توزیع کرده است. رئیس پلیس جنایی آلمان سال گذشته صراحتا در گزارش سالانه خود اعلام کرد که تعداد موارد خشونت در خانواده های آلمانی طی سال ۲۰۲۰ نسبت به سال قبل ۴/۴ درصد افزایش یافته است. این روند تصاعدی در سال ۲۰۲۲ میلادی نیز ادامه داشته است.

براساس گزارش های مستند پلیس آلمان، تنها در سال ۲۰۲۰ میلادی ۱۲۸ هزار و ۳۱۰ مورد قربانی خشونت خانگی در آلمان به ثبت رسیده که بیش از ۸۰ درصد آنها را زنان تشکیل می دادند. در این میان، تقریبا ۲۸ درصد از جنایات توسط زوج هایی انجام شده که پیشتر اقدام به متاخره کرده بودند. آمارها نشان می دهد که ۱۳۹ زن و ۴۰ مرد طی یک سال گذشته براثر خشونت های خانگی کشته شده اند. این موارد، غیر از خشونت های خیابانی، تجاوز به حریم زنان توسط پلیس و ... بوده است. امروز وزیر خارجه کشوری داعیه دار حمایت از زنان ایرانی است که در کشور متوعوش، در هر دو روز نیم، یک زن به دست همسر سابق خود کشته و در میان سکوت رسانه های آلمانی و مدارای پنهان نهاد های رسمی و دولتی این کشور به خاک سپرده می شود.

کمک های تسلیحاتی انگلیس

انگلیس را می توان اصلی ترین حامی اوکراین در میان کشورهای اروپایی دانست به طوری که از ابتدای جنگ اوکراین با ارسال تسلیحات نظامی به ارزش نزدیک به پنج میلیارد دلار برای کی یف، پس از آمریکا در رتبه دوم کمک کنندگان به اوکراین قرار دارد. این کشور چه در زمان نخست وزیری بوریس جانسون و چه پس از او در زمان لیز تراس و ریشی سوناک، تلاش کرده این گونه القا کند که رهبری کشورهای اروپایی در مقابله با روسیه را به عهده دارد و مقامات این کشور با سفرهای گهگاهی خود به اوکراین، کمک های خود را به رخ کی یف کشیده اند اما مشکل انگلیسی ها این است که کشورشان چند سال قبل از اتحادیه اروپا خارج شد و همین مسأله باعث تزلزل جایگاه این کشور در میان کشورهای اروپایی شده است. از سوی دیگر نتایج نظرسنجی های عمومی در انگلیس نشان می دهد که مردم این کشور با سیاستمداران انگلیسی در زمینه حمایت از ادامه جنگ موافق نیستند.

ژست صلح طلبانه مکرون

در این شرایط و در حالی که می توان انگلیسی ها را اصلی ترین حامی جنگ در میان کشورهای اروپایی دانست، فرانسوی ها تلاش دارند با ژستی متفاوت و برای کسب جایگاه ویژه، خود را مدافع راه حل گفت و گو برای پایان جنگ اوکراین معرفی کنند. مکرون در همان روزهای قبل از آغاز جنگ اوکراین در این نقش خود فرو رفت و با سفر به مسکو و دیدار با پوتین، مواضع کشورهای اروپایی را درباره بحران اوکراین مطرح کرد. پس از جنگ نیز شاید بتوان گفت بیشترین مواضع اروپایی که بر راه حل های گفت و گو محور و صلح طلبانه استوار است از سوی الیزه مطرح می شود. مکرون با وجود جنگ اوکراین و حمایت کشورش از کی یف در مقابل روسیه، تلاش کرده ارتباط با پوتین را حفظ کند و هر چند وقت یک بار تلفنی با او به گفت و گو می نشیند. چند روز قبل نیز در اظهار نظری تأکید کرد با وجود تمام اختلافات، قطع کامل ارتباط با مسکو اشتباه است. او حتی پیشنهاد هایی برای واگذاری برخی امتیازات به روسیه به منظور پایان جنگ ارائه کرده که البته این پیشنهادها با واکنش منفی کی یف و برخی دیگر از اروپایی ها روبه رو شده است.

تغییر دکترین نظامی آلمان

اما آلمانی ها هدف دیگری را دنبال می کنند و در کشتاکش جنگ اوکراین در حال تغییر سیاست های نظامی این کشور هستند. آلمان اعلام کرده با بازبینی سیاست خارجی خود، نقش ضامن امنیت اروپا را به عهده خواهد گرفت. بر همین اساس بود که چند ماه قبل، آلمان قانون اساسی خود را تغییر داد تا بودجه دفاعی ویژه مبتنی بر اعتبار با ارزش بیش از ۱۰۷ میلیارد دلار را تصویب کند. چندی بعد نیز مجلس آلمان یک صندوق دفاع ویژه ۱۰۰ میلیارد یورویی (۱۷/۲ میلیارد دلاری) را برای تقویت ارتش این کشور از طریق افزایش بودجه دفاعی سالانه به میزان حدود ۵۰ میلیارد یورو در دو سال تصویب کرد. اولاف شولتز، صدراعظم آلمان تا کنون چند بار با اشاره به سیاست های دولتش در زمینه نظامی، گفته است قصد دارد ارتش آلمان را به بزرگ ترین ارتش اروپا در میان اعضای ناتو تبدیل کند. صدراعظم آلمان چند روز قبل نیز در مقاله ای که برای مجله فارین افرز نوشت، اهداف اصلی استراتژی امنیتی جدید آلمان را بیان کرد و گفت: جنگ، اوکراین به تغییر بزرگی در سیاست امنیتی آلمان منجر شده است.

